

Rampen med at opdyrke Heden og i Forvejen ere haardt betyngede. De bede derfor om paa næste Aars Finanslov i det nævnte Djemed at faa bevilget et rentefrit Laan paa 21,000 Kr., som de ville tilbagebetale afdragsvis i 50 Aar.

Da denne Sag afgøres ved Behandlingen af Finanslovsforslaget for 1895—96, gør Udvalget ingen Indstilling.

10. Fra Bestyrelsen for Silkeborg Vandkuranstalt om vedvarende Statstilskud til Anstalten, eventuelt Forhøjelse deraf. (Indbragt den 15de Oktober 1894 af Folketingsmanden for Standerborg Amts 2den Valgkreds, B. Jensen).

Anstalten har i de sidste 3 Aar faaet et aarligt Statstilskud af 2,100 Kr. Dens Bestyrelse beder nu om, at dette Tilskud maa blive givet for 10 Aar samt om mulig forhøjet til 2,700 Kr. Fripladserne ere i de nævnte 3 Aar blevne bortgivne til ubemidlede Mænd og Kvinder fra alle Landets Egne. Som Livsstillinger, der især have været stærkt repræsenterede, skulle eksempelvis nævnes: Lærere og deres Hustruer, Lærerinder, Særskær, Haandværkere, Husmænd, Haandværkeres og Husmænds Hustruer, ugifte Kvinder, som paa Grund af Sygdom vare uden Erhverv. Tilstrømningen af Ansøgninger om disse Pladser har været stadigt tiltagende; i de sidste to Aar har Ansøgningsernes Antal endog været flere Gange større end det samlede Antal af Fripladser. Den store Trang til Fripladser, som saaledes ses at være tilstede i Befolkningen, finder sin naturlige Forklaring i, at Anstalten ved Silkeborg er den eneste større, rationelle Helbredelsesanstalt i Landet, der benytter Vandkur som Hovedmiddel, ligesom det uden Overdrivelse tør siges, at Anstalten fuldt ud staar paa Højde med de bedste lignende, som findes i Udlandet.

Som Omstændigheder, der formentlig tale for, at det ansøgte bevilges, nævnes, dels at Anstalten selv efter Ene har bidraget til at lette Brugen af Kuren for ubemidlede Personer ved aarlig, saa længe den har bestaaet, at yde 10 saadanne Personer fri Bade og tilbørlig Lægehjælp, men at det kostbare Anlæg har medført en saa betydelig Gæld, at det kan forudses, at Anstalten, som hidtil ikke har givet og næppe i nogen nær Fremtid vil kunne give Aktionærerne noget Udbytte, endnu i en længere Aarrække vil forblive ude af Stand til desuden at sørge for Bolig og Forplejning til ubemidlede Personer, — dels at Savnet af Fripladserne vilde blive i høj Grad føleligt, ikke blot for dem, der skulde nyde godt deraf, men ogsaa for selve Anstaltens hele Virksomhed, om hvis Betydning netop Statens Understøttelse turde have bidraget væsentligt til at overbevise Almenheden. Den vigtigste Grund til, at det er Anstalten magtpaaliggende at opnaa den antydede Forhøjelse af det aarlige Statstilskud, er den, at den Raben-Devekauffe Fond, som i de sidste 3 Aar har skænket 600 Kr. aarlig til 2 Fripladser, ifølge Fondens hidtil fulgte Regler næppe vil se sig i Stand til at fortsætte dermed, saa at man, ifald Statens Tilskud ikke forhøjes, kun vil være i Stand til at yde Fripladser til et ringere Antal ubemidlede Personer end hidtil.

Da Udgifterne til Bade, Lægebehandling, Bolig og Forplejning for en Kurgæst i 6 Uger (den sædvanlige Kurtid) udgøre omtrent 300 Kroner, henstilles, at den eventuelt tilstaaede Statshjælp af 2,100 (eller 2,700) Kroner ligesom hidtil anvendes til 4 (eller 6) hele Fripladser (à 300 Kroner) og 6 halve Fripladser (à 150 Kroner).

Da denne Sag afgøres ved Behandlingen af Finanslovsforslaget for 1895—96, gør Udvalget ingen Indstilling.

11. Fra Fru Emma Ottilie Frandsen af Randers om Forhøjelse af den hende tilstaaede aarlige Understøttelse. (Indbragt den 17de Oktober 1894 af Folketingsmanden for Viborg Amts 2den Valgkreds, Klein).

Andragerinden fik, efter derom at have indgivet et Andragende, (Tillæg B. for 1892—93 Sp. 1741—44), i Rigsdagssamlingen 1892—93 bevilget en aarlig Understøttelse paa 400 Kr. (Tillæg B. Sp. 1577 og 1631, Folketingsstidenden Sp. 5399 og 5404). Hun beder nu om Rigsdagens Hjælp til at faa denne Understøttelse noget for-